

14. Todorovski Blazhe, Erin Nordal, Tijana Isoski. Overview on Student-Centered Learning in Higher Education in Europe: Research Study. *European Students' Union*. 2015. 47 p.

15. Wright Gloria Brown. Student-centered learning in higher education. *International journal of teaching and learning in higher education*. 2011. № 23(1). P. 92–97.



**Борисов О. Ю., аспірант,  
Державна наукова установа «Інститут інформації, безпеки і права  
Національної академії правових наук України», м. Київ**

### **ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗОВНІШНІХ СТРАТЕГІЧНИХ КОМУНІКАЦІЙ УКРАЇНИ В УМОВАХ ПОВНОМАСШТАБНОЇ РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ**

Одночасно зі здійсненням безпосередньої збройної агресії проти України російська федерація продовжує нарощувати і масштаби агресії в інформаційному просторі. Значною мірою відповідний негативний інформаційний вплив націлений на суспільства іноземних держав.

Виходячи у зовнішній інформаційний простір, росіяни намагаються виправдовувати свою збройну агресію проти України, здійснюють спроби різнопланової дискредитації України, її суспільства, вищого військово-політичного керівництва. Відбувається і просування ідей про негативні наслідки іноземного втручання в російсько-український збройний конфлікт. Відтак Україна сьогодні мусить не лише захищати свою територіальну цілісність на полі бою, а й вести ефективне протистояння в інформаційному просторі.

Відповідно до законодавства України, зокрема Стратегії інформаційної безпеки, основним засобом захисту інтересів держави в інформаційному просторі є стратегічні комунікації. Водночас законодавство не обмежує їх сферу дії суто внутрішнім інформаційним простором України. Організація зовнішніх стратегічних комунікацій в умовах повномасштабного збройного конфлікту має певні особливості, висвітлення деяких з них ми і ставимо собі на меті. РФ у зовнішньому інформаційному просторі переслідує досить очевидну мету – послаблення міжнародної підтримки України. Так, оцінюючи спроможності сторін збройного конфлікту зважено і неупереджено, слід розуміти, що російська федерація незіставно переважає Україну за економічним і мобілізаційним ресурсом, потужністю військово-промислового комплексу, за низкою інших спроможностей. Навіть більше, лінія бойового зіткнення наразі проходить переважно територією України, через що під час бойових дій руйнувань зазнають здебільшого українська інфраструктура, виробництва, житлові будівлі; до того ж відбулася значна еміграція

українського населення, а також відбувається безліч інших негативних внутрішніх явищ, що їх тягне за собою будь-який збройний конфлікт. Отже, на додачу до вихідної матеріально-технічної переваги російської федерації Україна вимушена зважати на те, що наші внутрішні ресурси і спроможності зазнали і продовжують зазнавати істотних втрат.

Водночас об'єднані спроможності коаліції держав-партнерів України істотно переважають російські. Тому очевидною і значимою для України вбачається проблема збереження і розширення міжнародної підтримки. І ключову роль у вирішенні цієї проблеми можуть відіграти зовнішні стратегічні комунікації.

Необхідно враховувати, що основна частка матеріальної підтримки надається Україні державами із демократичним політичним режимом. Із цього випливає, що економічно значимі рішення приймаються політичним керівництвом відповідних держав-партнерів не лише з урахуванням державних інтересів, а й з урахуванням позиції виборців.

Наведені доводи підштовхують нас до висновку про те, що об'єктами впливу українських стратегічних комунікацій мають бути не лише керівництва іноземних держав, а і їх суспільства загалом, зокрема – широкі маси виборців, які мають вплив на політичне керівництво відповідної іноземної держави.

Механізми зовнішніх стратегічних комунікацій України ще далекі від утворення єдиної узгодженої системи. Відтак для забезпечення їх нормального функціонування щонайменше необхідним є: (а) подальше формування і вдосконалення національної нормативно-правової бази з урахуванням особливостей зовнішніх стратегічних комунікацій; (б) формування єдиної зовнішньої інформаційної політики, її засад, ідей і наративів, що підлягають просуванню під час здійснення заходів зовнішньої стратегічної комунікації; (в) запровадження механізмів одержання (виявлення) і опрацювання інформаційних запитів, проблем, що існують у зовнішньому інформаційному середовищі і є значимими для України; (г) вдосконалення підготовки кадрів, що задіяні в реалізації стратегічних комунікацій.

Водночас, організований інформаційний вплив на іноземне суспільство може, і найімовірніше, неодмінно буде розглядатись відповідними іноземними державами як інформаційна загроза, втручання у державний суверенітет.

Відтак зовнішні стратегічні комунікації мають реалізовуватись Україною не просто у будь-який юридично допустимий спосіб, а й так, щоб виключити можливість трактування іноземною державою відповідних дій України як інформаційної загрози. Як один з підходів до вирішення цієї проблеми може бути розглянутий варіант широкого залучення до реалізації зовнішніх стратегічних комунікацій суб'єктів приватного права (представників журналістики, кіноіндустрії, блогерів тощо).

Підсумовуючи викладене, можемо констатувати, що для успішного захисту інтересів України в зовнішньому інформаційному просторі необхідно активно

розвивати власну систему зовнішніх стратегічних комунікацій. Водночас особливу увагу необхідно приділити питанню формування таких механізмів їх реалізації, які б позитивно сприймалися самими об'єктами їх впливу – як цілими суспільствами іноземних держав, так і окремими їх представниками.

#### Список використаних джерел

1. Конституція України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>
2. Стратегія інформаційної безпеки України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/685/2021#Text>



*Василенко В. Ю., канд. наук із соц. ком.,  
ст. викл. кафедри інформаційних систем управління;  
Галайко А. В., здобувач вищої освіти,  
Донецький національний університет імені Василя Стуса, м. Вінниця*

### **ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АВТОРСЬКИХ ПРАВ У МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ**

Сьогодні глобальна мережа Інтернет є одним із основних варіантів обміну авторами результатами своєї праці, і саме тому питання захисту авторських прав є доволі актуальним. У представленому дослідженні аналізуються основні проблеми забезпечення авторських прав у мережі Інтернет, а також окреслено приклади захисту в глобальній мережі своїх авторських прав виставленої інформації.

Однією із найголовніших переваг глобальної мережі Інтернет є здатність абсолютно вільного обміну будь-якою інформацією. Але досить часто ми можемо стикатися з тим, що ця вигода стає приводом для порушення законних прав творців контенту. Адже, коли хтось публікує свої авторські роботи, він дає згоду на їх демонстрацію, але аж ніяк не дає дозвіл їх копіювати і тим паче видавати за свої роботи. Але на жаль, це ніяк не зупиняє нападників [1].

Із представленого дослідження можна визначити, що закон беззастережно на боці правовласників, і існує достатньо налагоджений правовий механізм захисту інтелектуальних прав. Може виникнути питання, чому видача чужих творів за свої настільки поширена? Ось основні варіанти:

– швидкість поширення інформації в інтернеті. Зловмисник може назавжди видалити всі докази злочину, якщо злочин не зафіксовано в законний спосіб (наприклад, сайт не ідентифікований і не підготовлено відповідний документ);